



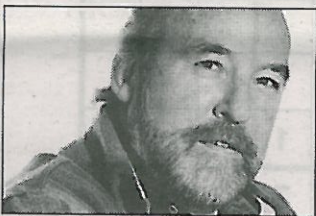
Komponisten Henrik Ødegårds nye verk *Beatitudes* (Saligprisninger) lød som hviskninger og rop i Trefoldighetskirken.

Salige er de ...

For meg er «salig» et religiøst ord. Bevisstheten om den gleden som kommer fra Gud.

Jesus ser folkemengden – står det – går opp på fjellet, samler disiplene rundt seg og forteller dem, med krevende ord, hva salighet er: «Salige er de ydmyke, for de skal arve jorden ... salige er de fattige i ånden, for himmeriket er deres».

«Salig» er altså ikke å kjenne seg salig, men å skjønne på dypet. Det finnes prekensamlinger om Saligprisningene, tekster som ofte har grunn i den rene fornuft, ikke



FESTIVALBLIKK

Olav Egil Aune

som erfaring (– hvem kan påstå at de har?). Tekster som underviser mer om bønnens uttrykk og egenskaper enn om dens vesen. Ikke til å undres over at Saligprisningene er skattet blant musikere, det går kanskje ikke an å «forklare» dem på annen måte enn å synge dem?

Komponisten Henrik Ødegårds nye verk *Beatitudes* (Saligprisninger) lød som hviskninger og rop i Trefoldighetskirken mandag kveld. Et verk som hildrer av musikkhistorie og toner som har gått foran – folkemusikk, middelalder- og renessanse-musikk, overtonesang og gregorianikk, nytt og gammelt. I så måte altså et «tilbakeskuende» verk. Men det er feil, Ødegårds toneverden er en «samtale» med historien, for å gi samtiden – oss nå – livsfølelse.

Den tid er heldigvis forbi da det var stygt å si at noe var pent. Ødegårds *Beatitudes* er et såre vakkert verk, og det «skraper» når teksten er bydende. For her – ved siden av hovedtekstene – er mange tekster, Primo Levis for eksempel: «Hvis dette er et menneske/ Dere som lever trygt i lune hjem,/ Dere som møter varm mat og vennlige mennesker når dere kommer hjem om kveldene ... ». Går det an å si at Ødegårds musikk er som blafringer? Den får luft til å dirre mildt, nærmest i forventning. Hvelv bak hvelv av tonekonstruksjoner i myk bevegelse som bekrefter, mer enn de bryter. Det er godt.

Nordic Voices viste seg igjen fra sin mest «akrobatiske» side, et gjennom, musikalsk muskelløft. Oslo Kammerkor var vakkert og følsomt til stede, selv om de nok hadde atskillig å gå på når det gjaldt temperament og temperatur. Håkon Daniel Nystedt holdt alt i en god hånd.

Kveldens konsert:

Folkemusikk møter tidligmusikk i Gamle Aker kirke: Nils Økland, Benedicte Maurseth, Knut Hamre (hardingfele), Elisabeth Seitz (tympanon), Philippe Pierlot (gambe).